

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΣΕ ΕΛΑΣΣΟΝΑ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ
ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΥΝΘΕΣΗ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 8 Μαΐου 2019, με την ακόλουθη σύνθεση : Σωτηρία Ντούνη, Προεδρεύουσα Αντιπρόεδρος, Άννα Λιγωμένου, Αγγελική Μαυρουδή και Μαρία Αθανασοπούλου, Αντιπρόεδροι, Βασιλική Ανδρεοπούλου, Ευαγγελία - Ελισάβετ Κουλουμπίνη, Κωνσταντίνα Ζώη, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, Γεωργία Τζομάκα, Θεολογία Γναρδέλλη, Κωνσταντίνος Εφεντάκης, Αγγελική Πανουτσακοπούλου, Δημήτριος Τσακανίκας, Βασιλική Προβίδη, Ασημίνα Σακελλαρίου, Ευαγγελία Σεραφή, Ειρήνη Κατσικέρη, Νεκταρία Δουλιανάκη, Αικατερίνη Μποκόρου και Βασιλική Πέππα (εισηγήτρια), Σύμβουλοι. Επίσης, μετείχαν οι Σύμβουλοι Κωνσταντίνος Παραθύρας, Αργυρώ Μαυρομάτη, Κωνσταντίνος Κρέπης, Γεωργία Παπαναγοπούλου και Νικολέτα Ρένεση, ως αναπληρωματικά μέλη. Γραμματέας η Ελένη Αυγουστόγλου.

Γενικός Επίτροπος Επικρατείας : Αντώνιος Νικητάκης, Επίτροπος Επικρατείας, κωλυομένης της Γενικής Επιτροπής Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, Χρυσούλας Καραμαδούκη.

Για να δικάσει την από 14.9.2017 (ΑΒΔ .../14.9.2017) αίτηση του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε διά του Συμβούλου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Νικολάου Καραγιώργη.

Κατά του ..., κατοίκου ... (οδός ..., ΤΚ ...), ο οποίος δεν παραστάθηκε.

Με την αίτηση αυτή επιδιώκεται η αναίρεση της 570/2017 απόφασης του ΙΙ Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε το Δικαστήριο άκουσε :

Τον εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου ο οποίος ζήτησε την παραδοχή της αίτησης. Και

Τον Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος πρότεινε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη, με παρόντα τα τακτικά μέλη που έλαβαν μέρος στη συζήτηση της υπόθεσης, εκτός από τους Συμβούλους Βασιλική Ανδρεοπούλου, Κωνσταντίνο Εφεντάκη, Αγγελική Πανουτσακοπούλου, Δημήτριο Τσακανίκα, Ειρήνη Κατσικέρη και Αικατερίνη Μποκώρου, που είχαν κώλυμα (άρθρα 11 παρ. 2 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013 και 78 παρ. 2 του π.δ. 1225/1981), καθώς και τη Σύμβουλο Νεκταρία Δουλιανάκη, που αποχώρησε από τη διάσκεψη, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 1968/1991.

**Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα και
Σκέφθηκε σύμφωνα με τον νόμο,
Αποφάσισε τα εξής :**

I. Η ένδικη αίτηση, για την οποία δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου (άρθρα 61 παρ. 1 και 117 του π.δ. 1225/1981 και 73 παρ. 1 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013, Α' 52), έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και νομότυπα. Επομένως, είναι τυπικά δεκτή και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς τη βασιμότητα των λόγων της, χωρίς η απουσία του ανααιρεσιβλήτου να επηρεάζει την πρόοδο της δίκης, αφού

αυτός κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα για να παραστεί κατά την παρούσα συζήτηση της υπόθεσής του (σχ. η από 26.3.2019 έκθεση επίδοσης της υπαλλήλου του Δήμου). Ο ίδιος κατέθεσε την από 6 Μαΐου 2019 υπεύθυνη δήλωση στη γραμματεία του Δικαστηρίου, με την οποία δήλωσε ότι επιθυμεί τη συζήτηση της υπόθεσης, χωρίς την παρουσία του, ενώ, με το κατατεθέν στις 6.5.2019 υπόμνημά του ζητεί την απόρριψη της υπό κρίση αίτησης και την καταδίκη του Ελληνικού Δημοσίου στη δικαστική του δαπάνη.

II. Με την αναιρεσιβαλλόμενη 570/2017 απόφαση του II Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου έγινε δεκτή η από 3.12.2009 (ΑΒΔ .../18.1.2010) έφεση του αναιρεσιβλήτου, πολιτικού συνταξιούχου, πρώην καθηγητή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κατά της .../20.7.2009 πράξης της 42^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, απορριπτικής σχετικού αιτήματός του να συμπεριληφθεί στις συντάξιμες αποδοχές του το επίδομα θέσης ευθύνης Διευθυντή Γυμνασίου και παραπέμφθηκε η υπόθεση στη Διεύθυνση Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, προκειμένου να αναπροσαρμοστεί η σύνταξή του με συνυπολογισμό στις συντάξιμες αποδοχές του του άνω επιδόματος, αναδρομικά από 1.1.2008, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 5 β' του ν. 3620/2007. Ζητείται δε, με την υπό κρίση αίτηση, η αναίρεση της ως άνω απόφασης, με την αιτίαση της εσφαλμένης ερμηνείας και πλημμελούς εφαρμογής από το δικάσαν Τμήμα των διατάξεων των άρθρων 9 παρ. 2 και 60 παρ. 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 169/2007).

III. Α. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 9 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 169/2007) ορίζεται ότι: «Ως μισθός με βάση τον

οποίο κανονίζεται η σύνταξη λαμβάνεται ποσοστό του μηνιαίου μισθού ενεργείας του μισθολογικού κλιμακίου ή του βαθμού που έφερε και εμισθοδοτείτο ο υπάλληλος κατά την έξοδό του από την υπηρεσία, όπως αυτός ορίζεται από τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά (...)» και στην παράγραφο 2, όπως η τελευταία ισχύει μετά την προσθήκη από 1.1.2008 περίπτωσης ι', με το άρθρο 4 παρ. 4 του ν. 3620/2007 «Αύξηση συντάξεων του Δημοσίου από το 2007 και άλλες διατάξεις» (Α' 276), ότι: «Για την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου ως μισθός νοείται ο βασικός μισθός ενεργείας του μισθολογικού κλιμακίου ή του βαθμού που έφερε κατά την έξοδό του από την υπηρεσία μαζί με την προσαύξηση του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας, καθώς και: α) (...) ι) για τους πολιτικούς δημοσίους υπαλλήλους προϊσταμένους οργανικών μονάδων, οποιουδήποτε επιπέδου, το επίδομα θέσης ευθύνης της παρ. 1 του άρθρου 13 του ν. 3205/2003 (...) ανεξάρτητα εάν αποχωρούν από τις θέσεις αυτές (...)».

Περαιτέρω, στην παράγραφο 5 του άρθρου 4 του προμνησθέντος ν. 3620/2007 ορίζεται ότι: «α. Οι συντάξεις όσων από τα πρόσωπα των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου αυτού έχουν αποχωρήσει ή αποχωρούν από την Υπηρεσία μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2007 αναπροσαρμόζονται οίκοθεν ή με αίτηση των ενδιαφερομένων από τις αρμόδιες Διευθύνσεις Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παραγράφους αυτές. β. Η διαφορά μεταξύ της κανονιζόμενης σύνταξης με βάση τις διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου αυτού και της σύνταξης που δικαιούνται τα πρόσωπα αυτά την 31η Δεκεμβρίου 2007 θα καταβληθεί τμηματικά ως εξής: ποσοστό 30% την 1η Ιανουαρίου 2008, 30% την 1η Ιανουαρίου 2009 και 40% την 1η Ιανουαρίου 2010. γ. (...)». Συναφώς, στο άρθρο 13 του ν. 3205/2003 «Μισθολογικές

ρυθμίσεις λειτουργιών και υπαλλήλων του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., μονίμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και αντιστοίχων της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος και άλλες συναφείς διατάξεις» (Α' 297) ορίζεται ότι: «1. Στους προϊσταμένους οργανικών μονάδων οποιουδήποτε επιπέδου καταβάλλεται, για όσο χρόνο ασκούν τα καθήκοντά τους, μηνιαίο επίδομα θέσης ευθύνης οριζόμενο, κατά βαθμίδα θέσης, ως εξής:

α. Προϊστάμενοι Διοίκησης: (...) β. Προϊστάμενοι Εκπαίδευσης: i. (...) iv. Διευθυντές Γυμνασίων (...), εκατόν δεκαπέντε ευρώ (115 €) (...) 3. Σε περίπτωση νόμιμης αναπλήρωσης των προϊσταμένων της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, το επίδομα της αντίστοιχης βαθμίδας καταβάλλεται μετά την παρέλευση διμήνου στους αναπληρωτές των θέσεων αυτών. Ειδικότερα, στην περίπτωση κένωσης ή σύστασης θέσης προϊσταμένου οργανικής μονάδας καταβάλλεται το ως άνω επίδομα στο νόμιμο αναπληρωτή, από την έναρξη της αναπλήρωσης (...)).»

B. Η διάταξη του άρθρου 4 παρ. 4 του ν. 3620/2007, που προβλέπει τον συνυπολογισμό στις συντάξιμες αποδοχές του επιδόματος θέσης ευθύνης που καταβάλλεται κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του ν. 3205/2003 στους προϊσταμένους οργανικών μονάδων, προϊσταμένους διοίκησης και προϊσταμένους εκπαίδευσης, στους οποίους συγκαταλέγονται και οι Διευθυντές Γυμνασίων, σχολικών μονάδων της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, είναι ειδική συνταξιοδοτική διάταξη και ως τέτοια πρέπει, κατά γενική αρχή του συνταξιοδοτικού δικαίου, να ερμηνεύεται στενά (ΕΣ Ολ. 2003/2016). Ως εκ τούτου, ο συνυπολογισμός του επιδόματος αυτού στις συντάξιμες αποδοχές χωρεί μόνο σε περίπτωση νόμιμης, κατά την εκάστοτε

οριζόμενη διαδικασία, επιλογής και τοποθέτησης του υπαλλήλου σε θέση Προϊσταμένου και όχι άσκησης καθηκόντων Προϊσταμένου κατ' αναπλήρωση.

IV. Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 3 παρ. 7 του ν. 2188/1994 (Α' 18), καθώς και των άρθρων 11 (παρ. 2), 12, 13 (παρ. 1, 2 και 3) και 14 (παρ. 1, 2, 5, 7, 8 και 10) του κατ' εξουσιοδότηση του ανωτέρω νόμου εκδοθέντος π.δ/τος 398/1995 (Α' 223), συνάγεται ότι εκτός από την προβλεπόμενη διαδικασία επιλογής και τοποθέτησης Διευθυντών Σχολικών Μονάδων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης με τετραετή θητεία, για την περίπτωση που η διαδικασία αυτή δεν ευδοκιμήσει, προβλέπεται η υποχρεωτική και χωρίς προηγούμενη αίτησή τους επιλογή και τοποθέτηση εκπαιδευτικών για την κάλυψη θέσεων Διευθυντών που παραμένουν κενές. Οι ως άνω υποχρεωτικώς τοποθετούμενοι Διευθυντές καλύπτουν τις αντίστοιχες θέσεις έως τη λήξη του οικείου σχολικού έτους.

V. Α. Στο άρθρο 60 παρ. 1 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα ορίζεται ότι: «Δεν επιτρέπεται σε καμιά ανεξάρτητα περίπτωση ν' αναγνωρισθούν αναδρομικά σε βάρος του Δημόσιου Ταμείου οικονομικά δικαιώματα από συντάξεις για χρονικό διάστημα πέρα των τριών ετών από την πρώτη του μήνα κατά τον οποίο εκδίδεται η σχετική πράξη ή απόφαση». Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται χρονικός περιορισμός ως προς την αναδρομή των οικονομικών αποτελεσμάτων των εκτελεστών πράξεων των αρμοδίων οργάνων της συνταξιοδοτικής διοίκησης με τις οποίες κανονίζεται ή αναπροσαρμόζεται σύνταξη.

B. Ο ως άνω χρονικός περιορισμός στην αναδρομική έκταση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος και την αντίστοιχη αξίωση κατά του Δημοσίου

αποβλέπει στην ακριβή αποτύπωση των δημοσιονομικών στοιχείων βάσει των οποίων καταρτίζεται ο Κρατικός Προϋπολογισμός και επομένως στην τήρηση της αρχής της ακριβείας του Προϋπολογισμού, δηλαδή εξυπηρετεί το ευρύτερο δημοσιονομικό συμφέρον σε συνδυασμό με την αποτελεσματική διαχείριση των δημοσίων εσόδων και όχι απλώς το στενώς εννοούμενο ταμειακό συμφέρον του Δημοσίου με τον περιορισμό των οικονομικών διεκδικήσεων που εγείρονται εις βάρος του. Ως εκ τούτου, με την ανωτέρω διάταξη δεν εισάγεται προνόμιο υπέρ του Δημοσίου με τη μορφή θέσπισης υπέρ αυτού τριετούς παραγραφής, ούτε ιδιόμορφος περιορισμός της οικονομικής ωφέλειας του συνταξιούχου, ούτε τίθεται ζήτημα επέμβασης του νομοθέτη στο έργο της δικαστικής λειτουργίας, αλλά θεσπίζεται γενικός, αντικειμενικός και εύλογος περιορισμός της αναδρομικής έκτασης του συνταξιοδοτικού δικαιώματος που απονέμει ο νόμος, συμβατός ως εκ τούτου προς τις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 1, 20 παρ. 1, 25 παρ. 1 και 26 του Συντάγματος και προς τη διάταξη του άρθρου 1 του 1ου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ΕΣ Ολ. 887/2016, 166/2010).

Γ. Εξάλλου, όταν με απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου ακυρώνεται ή μεταρρυθμίζεται εκτελεστή πράξη της συνταξιοδοτικής διοίκησης με την οποία κρίνεται επί της ουσίας το συνταξιοδοτικό δικαίωμα, αφετηρία του χρονικού σημείου της τριετούς αναδρομής αποτελεί η πρώτη του μήνα έκδοσης της ακυρούμενης ή μεταρρυθμιζόμενης, με την απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου πράξης ή απόφασης, με την οποία η συνταξιοδοτική διοίκηση παρά το νόμο δεν αναγνώρισε την ένδικη συνταξιοδοτική αξίωση και όχι ο χρόνος έκδοσης των αποφάσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά την άσκηση της δικαιοδοσίας του

(ΕΣ Ολ. 423/2018, 477/2014, 4319/2013, 166/2010 κ.ά.), ούτε ο χρόνος έκδοσης της πράξης, με την οποία η συνταξιοδοτική διοίκηση, σε εκτέλεση σχετικής απόφασης του Δικαστηρίου, αναγνωρίζει την ανωτέρω ένδικη αξίωση (ΕΣ Ολ. 887/2016). Τούτο επιβάλλει ο σεβασμός των δικαιωμάτων δικαστικής προστασίας και προστασίας της περιουσίας του συνταξιούχου που προσέφυγε ενώπιον της δικαιοσύνης, σύμφωνα με τα άρθρα 20 παρ. 1 του Συντάγματος, 6 της ΕΣΔΑ και 1 του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου αυτής, καθόσον, με τον τρόπο αυτό, η αφετηρία της αναδρομικής έκτασης του δικαιώματος δεν συνδέεται με τυχαία και απρόβλεπτα γεγονότα κείμενα εκτός του πεδίου επιρροής του ενδιαφερομένου, όπως ή μη έγκαιρη έκδοση της διοικητικής πράξης κανονισμού ή αναπροσαρμογής της σύνταξης, λόγω ενδεχομένης αμέλειας της διοίκησης, αλλά συνδέεται με συγκεκριμένα γεγονότα, εντός του πεδίου επιρροής του συνταξιούχου, όπως είναι η κατάθεση της αίτησης κανονισμού ή αναπροσαρμογής της σύνταξής του και η έγκαιρη από αυτόν άσκηση των προβλεπόμενων από το νόμο ενδικοφανών ή ενδίκων βοηθημάτων κατά της απόρριψης του συνταξιοδοτικού αυτού αιτήματος.

VI. Στην προκειμένη περίπτωση το Τμήμα δέχθηκε, κατά την ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του, τα ακόλουθα: ότι στον αναιρεσίβλητο, πρώην καθηγητή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, κανονίσθηκε, με την .../21.8.2007 πράξη της 42ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.), σύνταξη πληρωτέα από 1.7.2007. Ότι, αίτημά του για αναπροσαρμογή της σύνταξής του με συνυπολογισμό κατά τις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 4 και 5 του ν. 3620/2007 του προβλεπόμενου από τις διατάξεις του άρθρου 13 παρ. 1 του ν. 3205/2003 επιδόματος θέσης ευθύνης Διευθυντή, λόγω του γεγονότος ότι

όσο ήταν στην ενέργεια είχε τοποθετηθεί προσωρινός Διευθυντής του ..ου Γυμνασίου ..., απορρίφθηκε με την .../20.7.2009 πράξη της 42ης Διεύθυνσης του Γ.Λ.Κ., με την αιτιολογία ότι οι τοποθετηθέντες ως προσωρινοί Προϊστάμενοι δεν δικαιούνται αναπροσαρμογής με συνυπολογισμό του εν λόγω επιδόματος. Και ότι, από την/2.12.2009 βεβαίωση του Προϊστάμενου του ..ου Γραφείου Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης ..., καθώς και την .../29.8.2001 απόφαση του Αναπληρωτή Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης ..., αποδείχθηκε ότι ο αναιρεσίβλητος είχε τοποθετηθεί Διευθυντής του ..ου Γυμνασίου ... κατόπιν της .../28.8.2001 πράξης του Περιφερειακού Υπηρεσιακού Συμβουλίου Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (ΠΥΣΔΕ), για το σχολικό έτος 2001 - 2002, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 14 του π.δ/τος 398/1995. Με τις παραδοχές αυτές το Τμήμα έκρινε ότι ο αναιρεσίβλητος διετέλεσε πράγματι Διευθυντής σε κενή οργανική θέση Διευθυντή Γυμνασίου, βάσει της ειδικής διαδικασίας υποχρεωτικής τοποθέτησης που προβλεπόταν από το άνω προεδρικό διάταγμα για την πλήρωση των κενών θέσεων Διευθυντών σχολικών μονάδων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, οι οποίες δεν μπορούσαν να καλυφθούν από τους εκπαιδευτικούς που είχαν υποβάλει σχετικές αιτήσεις. Συναφώς, έκρινε ότι εξαιτίας της τοποθέτησής του αυτής, ο ανωτέρω δικαιούται τον συνυπολογισμό του προβλεπόμενου για τους Διευθυντές των συγκεκριμένων σχολικών μονάδων επιδόματος θέσης ευθύνης των εκατόν δεκαπέντε ευρώ (115 €) στις συντάξιμες αποδοχές του. Εν όψει αυτών, το δικάσαν Τμήμα, δεχόμενο την αχθείσα ενώπιόν του έφεση, ακύρωσε την προαναφερόμενη .../20.7.2009 απορριπτική πράξη του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και παρέπεμψε τον φάκελο στη

συνταξιοδοτική διοίκηση προκειμένου να αναπροσαρμόσει τη σύνταξη του αναιρεσιβλήτου με τον συνυπολογισμό (σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 4 β' του ν. 3620/2007) στις συντάξιμες αποδοχές του του επίδικου επιδόματος, αναδρομικά από 1.1.2008, ήτοι εντός της προβλεπόμενης από το άρθρο 60 παρ. 1 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα τριετούς αναδρομής από την πρώτη του μήνα έκδοσης της ακυρωθείσας πράξης. Με τα δεδομένα αυτά, και σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στις προηγούμενες σκέψεις, το Τμήμα, ορθώς ερμήνευσε και εφάρμοσε τις προεκτεθείσες ουσιαστικού δικαίου κρίσιμες διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 2 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, αφού, όπως προεκτέθηκε, οι υποχρεωτικώς τοποθετούμενοι σε θέσεις Διευθυντών σχολικών μονάδων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 8 του π.δ/τος 398/1995, δικαιούνται μετά την έξοδό τους από την υπηρεσία τον συνυπολογισμό του επιδόματος θέσης ευθύνης στις συντάξιμες αποδοχές τους. Ως εκ τούτου ο πρώτος λόγος αναίρεσης, με τον οποίο, κατ' εκτίμηση του σχετικού δικογράφου, υποστηρίζονται τα αντίθετα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Περαιτέρω, ο δεύτερος λόγος αναίρεσης, με τον οποίο προβάλλεται, κατά την προσήκουσα εκτίμηση του δικογράφου, ότι, κατ' ορθή ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 60 παρ. 1 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα, η αναπροσαρμοζόμενη σε εκτέλεση της αναιρεσιβαλλομένης σύνταξη έπρεπε να οριστεί πληρωτέα από το Δημόσιο Ταμείο αναδρομικά από τριετίας από την πρώτη του μήνα που θα εκδοθεί η σχετική τροποποιητική πράξη, πρέπει ομοίως να απορριφθεί ως αβάσιμος, καθόσον όπως προεκτέθηκε, ως αφετηρία της τριετούς αναδρομής των οικονομικών αποτελεσμάτων της πράξης αναπροσαρμογής, σύμφωνα με το

άρθρο 60 παρ. 1 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα, ορίζεται η ημερομηνία έκδοσης της αρχικής πράξης με την οποία απορρίφθηκε από τη συνταξιοδοτική διοίκηση το οικείο αίτημα του συνταξιούχου, όπως ορθώς κρίθηκε από το δικάσαν Τμήμα με την προσβαλλόμενη απόφασή του.

VII. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η ένδικη αίτηση πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της ως αβάσιμη. Τέλος, το Δικαστήριο, εκτιμώντας τις περιστάσεις και τα υπομνήματα των διαδίκων, απαλλάσσει το αναιρεσείον από τη δικαστική δαπάνη του αναιρεσιβλήτου.

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την αίτηση του Ελληνικού Δημοσίου. Και

Απαλλάσσει αυτό από τη δικαστική δαπάνη του αναιρεσιβλήτου.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 22 Ιανουαρίου 2020.

Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΩΤΗΡΙΑ ΝΤΟΥΝΗ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΕΠΠΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στις 12 Μαΐου 2020.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΜΑΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ